

Vayetze "En hij ging uit "
Genesis 28:10–32:3
Hosea 12:12–14:10
Mattheüs 15–16

Ik wist niet dat hij hier was .

De focus van deze week is weer naar Jacob gekeerd en hoe God direct met hem handelt door de omstandigheden in zijn leven. Lees langzaam en leef jezelf in in de Thora teksten van deze week. Er is veel te leren.

Het verslag begint met Jacob, als hij zijn vaders huis verlaat om aan een reis te beginnen die niet alleen zijn eigen leven zal bepalen, maar dat van ontelbare anderen die in de komende eeuwen in zijn familie zullen geboren en geadopteerd worden. Het is een lange dagreis geweest en Jacob stopt om te rusten voor de avond. Hoe kon hij weten dat deze nacht en deze plaats waar hij terechtwam voor altijd zijn leven zou veranderen.

Jacob droomt en in zijn dromen ziet hij een ladder waarop engelen op en neergaan. Hij kijkt ernaar en ziet Adonai voor hem staan. Adonai spreekt zijn beloften aan Jacob uit en dan ontwaakt Jacob. Het is de volgende uitspraak van Jacob waarop ik onze aandacht zou willen vestigen. Jacob zegt, "Waarlijk, Adonai was in deze plaats en ik wist het niet!"

Hoe dikwijls zijn wij in de aanwezigheid van God geweest en hebben het ons nooit gerealiseerd? We gaan maar door met ons dagelijks leven wetende dat de Schrift ons verteld dat Hij met ons is. Maar nooit stoppen we lang genoeg om werkelijk in te zien hoe reëel Zijn aanwezigheid is en hoe reëel Hij verlangt om aanwezig te zijn in ons leven. Onze levens zijn zo vol lawaai en zo vol herrie dat op één of andere manier doorheen de loop van de dag Zijn aanwezigheid aan ons voorbijgaat. Het was slechts wanneer Jacob zijn hoofd voor de nacht op een steen neerlegde, wanneer de wereld rondom hem stil geworden was en de afleidingen van de recente dagen achter hem gelaten werden, dat Jacob in staat was zich van een aanwezigheid bewust te worden, die eigenlijk de hele tijd bij hem was geweest.

In Mattheüs lezen we over een groep mensen die toelieten dat hun door mensen-gemaakte doctrines en ideeën hun blind maakten. Op het einde zullen velen moeten zeggen zoals Jacob zei, “ Waarlijk Adonai was in deze plaats en ik wist het niet!”

HaShem's verlangen is altijd geweest en is het ook vandaag, om Zichzelf aan Zijn volk bekend te maken. Zijn verlangen is dat ieder van ons zou begrijpen dat Hij werkelijk met ons wandelt, moment na moment, steeds opnieuw, elke dag van ons leven . Hij verlangt Zichzelf reëel te maken in ons leven, niet slechts ons een warm en behaaglijk emotioneel gevoel te geven dat niets meer betekent tien minuten nadat het voorbij is . Hij verlangt Zichzelf op zo'n manier kenbaar te maken dat het een verandering in ons dagelijks leven teweeg brengt, in onze levenswijze, in ons diepste wezen.

Jacob had nooit geweten dat de aanwezigheid van Adonai zo reëel kon zijn. Hij had zijn vader er horen over spreken en herinnerde zich de verhalen van zijn grootvader Abraham hoe echt God was voor hem was. Maar te denken dat God verlangde Zichzelf op diezelfde manier te openbaren aan Jacob? Die gedachte was nooit in zijn hoofd opgekomen. Die gedachte is waarschijnlijk ook nooit in jouw hoofd opgekomen!

Een relatie met God hebben is meer dan gewoon het herhalen van een reeks woorden van gebed Het is zelfs meer dan gehoorzaamheid aan een stel regels. Relatie is een beseffen en een weten dat God met ons is en verlangt deel van ons leven te zijn elk moment van elke dag. Het is begrijpen dat Hij met ons wandelt op precies dezelfde manier als Hij dat deed met Jacob en zoals Hij deed in de levens van de discipelen.

Net als Jacob, had Petrus een moment in zijn leven dat hij God's aanwezigheid in zijn leven begreep. Deze week lezen we over dat moment in Mattheüs.

Het is mijn gebed dat in de dagen die voor ons liggen, we allemaal tot die geweldige bewustwording komen, hoe nabij Hij in ons leven is en hoezeer Hij verlangt Zichzelf aan ons bekend te maken. Het zal echter alleen komen als elk van ons persoonlijk besluit uit de drukte van het leven te stappen, weg van het lawaai en de herrie van het leven, van doctrines en ideeën die ons blind maken voor Zijn aanwezigheid, om ons volledig naar Hem toe te keren. Op dat moment zullen we niet enkel beseffen dat zwijgen (stilte) goud is, maar ook dat de stilte gevuld is met Zijn liefde en Zijn aanwezigheid.

Shabbat moet om Hem gaan. Het is niet bedoeld om achterstallig werk van de voorbije week in te halen. Het gaat niet om de was, de tuin, sport, spel en dergelijke . Shabbat gaat erom tijd met Hem door te brengen; opdat we niet aan het einde van onze dagen zullen moeten zeggen zoals Jacob zei, “ Waarlijk, Adonai was in deze plaats en ik wist het niet!”

Mike Clayton www.joinedtohashem.com
Ned. Vert. S.Van Goethem